

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

ئامراز وریکاره به سووده کان بۆ گه‌یشتن به ژیانیکی به‌خته‌وهر

کوردی (سورانی)

کردی (سورانی)

الوسائل المفيدة للحياة السعيدة

شه‌یخ عبد الرحمن ئیبن ناسر ئەلسه‌عدی
-ره‌حمه‌تی خ‌وای لیبیت-

الْوَسَائِلُ الْمُفِيدَةُ لِلْحَيَاةِ السَّعِيدَةِ

نامراز وړيکاره به سوو ده کان بو
گه‌يشتن به ژيانتيکي به خته‌وهر

الشَّيْخُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ نَاصِرِ السَّعْدِيِّ

رَحْمَةُ اللَّهِ

نووسيني:

شەيخ عبد الرحمن ئيبن ناسر ئەلسەعدی -
رەحمەتی خوای لیبیت -

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ئامراز وریکاره به سووده کان بۆ گه‌یشتن به ژیانیکی به‌خته‌وهر

پیشه کی دانهر

الحمد لله الذي له الحمد كله، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم.

پاشان: بیگومان ئارامی و دنیایی و به‌خته‌وهری دڵ و لاچوونی غهم و خه‌فه‌ته‌کانی؛ داواکراوه له‌لایه‌ن هه‌موو مرۆفیکه‌وه، و به‌هۆیه‌وه ژیا‌نیکی خۆش و به‌خته‌وهر به‌ده‌ست ده‌هینریت، وشادی و ئاسووده‌یی کامل ده‌بیت، بۆ به‌ده‌سته‌هینانی ئەم به‌خته‌وهره‌یه چه‌ند هۆکارێک هه‌یه له‌وانه‌ش: هۆکاری ئایینی، هۆکاری سروشتی، هۆکاری کرداری، هه‌موو ئەمانه‌یش تهنها بۆ ئیماندار کۆده‌بیته‌وه، به‌لام خه‌لکانی تر؛ ئەگه‌رچیش هه‌ندیکیان به‌ده‌ست به‌هین له‌لایه‌ک و هۆکارێکه‌وه که ژیره‌کانیان کۆشش ده‌که‌ن بۆ گه‌یشتن یی، به‌لام له‌ زۆر لایه‌نی تره‌وه به‌خته‌وهری به‌ده‌ست ناهینن که به‌سوودترن و دامه‌زراوترن و چاکترن بۆ به‌ده‌سته‌هینانی ئامانجه‌کان.

من لهم په يامه دا ئه و هوکارانه ی له هزرمدايه ؛ د هينووسم
بو به دهسته يانی ئه م ئامانجه بالايه، که هه موو مروفتیک
هه ولی بو ده دات.

هه نديک خه لک گه يشتون به زوریک له م هوکارانه بو يه
ژيانیکی به خته وه رانه و خو شيان هه يه، وهه نديک خه لکی تر ؛
شکستيان خوارد له گه يشتن پيان بو يه له ژيانیکی ناخوش
وناره حه تدان، وژيانيان پر له مه ينه تيه، و خه لکی تر هه يه ؛
له ناوه راستدايه، به پي گه يشتيان به هوکاره کان، خواي
گه وره سه رکه و توومان بکات و يارمه تيده رمان بيت بو
به دهسته يانی هه موو خيړیک، و دوورخستنه وه ی هه موو
شه ریک.

به شی یه که م

۱- گه وره ترين هوکار و گرن گترين بنچينه بریتيه له ئيمان
هينان و کرده وه ی چاک ئه نجامدان، خواي گه وره
ده فه رمو يت:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾

هه رکه س له نير يان له م کرده وه ی چاکي کرد بيت و
بيکات و برواد اريش بوو بيت ئه وه سو يند به خوا به ژيانیکی
خوش ده يان ژيه نين و سو يند بي پاداشتيان بده ينه وه به چاکتر

لهوهی که ئەوان دەیانکرد ﴿ [النحل: ۹۷].

خوای گهوره باسیکردووو وپهیمانی داوه به ئەوانه‌ی ئیمانیاں هیناوه وکردهوهی چاکیاں کردووو ؛ ژیانیکی خوش وپاکیاں پێبەخشیت له‌م دونیایه‌دا، وپاداشتیان به‌چاکه‌ بداته‌وه له‌م ژیانه‌ وه شوینی مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌ی دوواروژ.

هۆکاری ئەمه‌ روونه ؛ ئەو ئیماندارانه‌ی به‌پراستی باوه‌ریان به‌ الله هیناوه، به‌ ئیمان هینانیک که به‌ره‌مه‌که‌ی کرده‌وه‌ی چاک ئەنجام دانه ؛ که هۆکاری باش کردنی دڵ وره‌وشت و دونیاو دوواروژ، وئو بنچینانه‌یان پێه که رێنیشاندهریانه بو به‌خته‌وه‌ری وشادی، وبۆیان روونده‌کاته‌وه چون مامه‌له‌ بکه‌ن له‌گه‌ڵ دله‌راوکی و غه‌م و خه‌فه‌ت.

به‌سوپاسگوزاریه‌وه پێشوازی له‌ حاله‌ته‌کانی ئاسووده‌ی و خوشگوزه‌رانی ده‌که‌ن، وه‌و شتانه‌دا به‌کاریان ده‌هینن که سوودی هه‌یه، ئەگه‌ر به‌م شیوه‌یه به‌کاریان به‌ینن ؛ به‌خته‌وه‌ر ده‌بن، وحه‌ز ده‌که‌ن بمینیته‌وه و به‌ره‌که‌تی زیاتر بیت، و به‌هیوای پاداشتن وه‌کو پاداشتی ئەوانه‌ی سوپاسگوزاری خوای گه‌وره‌ن، پاداشتی هینده‌ خیر و به‌ره‌که‌تی له‌گه‌ڵدایه که زۆر زیاتره له‌م خوشیانه ؛ که ده‌ره‌نجامی سه‌ره‌تای ئەم سوپاسگوزاریه‌ن.

له‌به‌رامبه‌ردا، هینده‌ی ده‌توانن به‌ره‌نگاری ناخۆشی وزیان و غه‌م و خه‌فه‌ته‌کان ده‌بنه‌وه، وه‌هینده‌ی بتوانن له‌سه‌ر خۆیان

ئاسانى دەكەن، و بەجوانى ئارام دەگرن لەسەر ئەو شتانەى ناتوان بەرەنگارى ببنەو، بەم شىوہىە سوود وەرەدەگرن لە کاریگەرى وشوینەوارى ناخۆشیه کان ؛ لە بەرەنگاریوونەوہى بویرانە، وشارەزایى وھیژ، وئارامگرتن و بەھیوابوونى پاداشت، بەھۆى ئەم ئەنجامە مەزانە ؛ ناخۆشى وناپەرھەتیه کان نامین، وئاسوودەپى وھیوای خۆش شوینیان دەگرنەو، وھیوابوون بە فەزلى وپاداشتی خوای گەورە، پیغەمبەر-صلی اللہ علیہ وسلم- ئەم بابەتەى روون کردووہتەوہ لەم فەرموودە سەحیحەدا، کە دەفەرمویت:

(عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ)

«حال وکاروبارى ئیماندار جی سەرسورمانە، ھەموو حال وکاتیکی ھەر ماہەى خیرە بۆى، ئەگەر تووشى خۆشگوزەرانى بێت؛ سوپاسى خودا دەکات وئەمە دەبیتە ماہەى خیر بۆى، وئەگەر تووشى زیان بێت؛ ئارام دەگریت، وئەمەش ھەر دەبیتە ماہەى خیر بۆى، وئەمە بۆ ھیچ کەسێک نییە جگە لە ئیماندار». [رواه مسلم].

پیغەمبەر-صلی اللہ علیہ وسلم- باسى ئەوہمان بۆ دەکات کە خیر وپاداشتی ئیماندار چەند ھیندە دەبیتەوہ ؛ لە ھەموو ئەو شتانەى بەسەریدا روودەدات لە بەختەوہرى وناپەرھەتى. بۆیە دەبینیت ھەردووکیان روودەدەن بەسەر خەلکیدا ؛ بەلام جیاوازیەکی زۆریان ھەیه لە چۆنیەتى

پروبوو بونوهيان، ئەميش بهيى جياوازيانه له ئيمان
 وكردهوى چاك. ئەوهى ئيمان وكردهوى چاكي ههيه ؛
 بهرنگارى خپر وشهر دهبيتهوه بهوهى باسمان كرد له
 سوپاسگوزارى وئارامگرتن وئوهوى پهيوهستن پيانهوه، بويه
 بهختهوهر وشاد دهبيت، وغهم وخهفته و دلپراوكي
 و دلتهنگي لهسهه نامينيت، وزيانيني خوشي دهبيت لهه
 دونيايهدا. بهلام بيباوهر و فاسق بهختهوهرى وخوشيهكان
 بهكاردههينن له شهر وخوبهگهورهزانين وسنوور تپهپراندين،
 بويه رهوشتيان تيكدهچيت وبهكاريان دههينيت ههروهكو
 ئازهلان به تهماح وپهرووشيهوه، بهلام لهگهال ئەمهيشدا دلي
 ئارام نيهه، بهلكو پهشووكاوه لهچهند ئاراستهيهكهوه،
 لهلايهكهوه دهترسيت ئەوهى چهزي پييدهكات ؛ لهناوچيت،
 وتووشى نارچههتي دهبيت له پاراستنى چهزهكانى بههوى ئەو
 بهربهستانهى دينه پيشى، و لهلايهكى ترهوه چهزهكانى نهفس
 له سنوورينك ناوهستيت بهلكو بهپهروشه بو شتى زياتر،
 لهوهيه بهدهستى بهينيت و لهوهيه بهدهستى نههينيت،
 ئەگه بهدهستى بهينيت ئەوا جيى دلپراوكيتيه بههوى ئەو
 لايهناهى باسمان كرد، وبهرنگارى نارچههتیهكان دهبيتهوه
 به دلپراوكي وناپهزايى دهربرين وپيژارى وترس، بويه مهپرسه
 تووشى چى غهم وپهزارهيهك دهبيت لهه ژيانهدا، له نهخوشيه
 ميشكى ودهروونيهكان، ولهوترسهى كه رهنگه بيگهيهنيت به

خراپترین حال و ترسناکترین سهره نجام، چونکه به هیوای پاداشت نییه، وئارامگرتنی نییه که دلنه وای بکات و نارہ حہ تیہ کانی لہ سہر ئاسان بکات.

ہہ موو ئہ مانہ زانراون لہ ریگی ئہ زموونی مروؤفہ کانہ وہ، ویک نمونہ لہ سہر ئہ م جوڑہ: ئہ گہر تیپرامانی بو بکہیت و بہراوردی بکہیت لہ گہل حالی خہ لکی، بوٹ دہردہ کہ ویت جیاوازی زور ہہ یہ لہ نیوان ئہ و ئیماندارہ ی بہ پی ئیمانہ کہ ی کردہ وہ دہ کات، وئہ و کہ سہ ی بہ و شیوہ یہ نییہ، ئاین زور ئاموژگاری دہ کات بو قہ ناعت بوون بہ رزقی خوای گہورہ، و بہ وہ ی بہ خشیووہ تی بہ بہ ندہ کان لہ فہزل وریزلینانی ہہ مہ جوڑ.

ئیماندار ئہ گہر تاقیبکریتہ وہ بہ نہ خوشی و ہہ ژاری، یان ہہر تاقیکردنہ و ہہ کی تر ؛ کہ لہ و ہہ تووشی ہہر کہ سیک بیٹ، ئہ وا - بہ ئیمانہ کہ ی و بہ و قہ ناعت و رازیبوونہ ی ہہ یہ تی بہ وہ ی خودا بہ خشیووہ تی- ؛ قایل و رازیہ، ولہ دلپہ وہ ی داوای شتیک ناکات ؛ کہ لہ قہ دہردا بو ئہ و نہ بووہ، لہ شتومہ کی دونیایی ؛ سہیری ئہ و خہ لکانہ دہ کات کہ کہ متریان ہہ یہ لہ خوئی، و سہیری سہرہ وہ ی خوئی ناکات، لہ و ہہ یہ بہ ختہ و ہری وئارامی زیاتر بیٹ لہ ئہ و کہ سانہ ی کہ ہہ موو شتیک کی دونیایان بہ دہست ہیناوہ ئہ گہر ئہ م کہ سہ قہ ناعتی پینہ بہ خشا بیٹ.

له به رامبهردا ده بینیت ئه و که سه ی کرده وهی نییه به یی
ئیمان، ئه گهر تووشی تاقیکردنه وهیه ک بیت بو نمونه هه ژاری
یان له ده ستدانی شتیك له ده ستکه وته کانی دونیا، ئه وا له
ئه وه پیری ناره حه تی و بی هیوایداییه.

و نمونه یه کی تر: ئه گهر ترس و رووداوه ئالۆزه کان هات
به سه ر مرؤفدا، ده بینیت ئه وهی ئیمان که ی دروسته ودئی
چه سپاوه، و ده روونی ئارامه، ده توانیت به هیوری و چاکی ئه م
حاله ته بخاته ژیر رکیفیه وه ؛ به هوی به کارهینانی ئه وهی
له توانایدایه له بیرکردنه وه وقسه و کرده وه، و خوی ئاماده
کرووه بو ئه م رووداوه ناره حه تانه، ئه م حاله تانه مرؤف
هیوه ده کاته وه ودئی جیگیر ده کات.

به لام بیباوه ر به پیچه وانه ی ئه م حاله ته وه، ئه گهر تووشی
ترس بیت ؛ یژدانی ناره حه ت ده بیت، و ده روونی ده شیویت،
ویری تیکده چیت و له ناخه وه تووشی ترس و بیم ده بیت،
تووشی ترسی دهره کی ودله راوکی ناخ ده بیت ؛ به شیوه یه ک
که دهریپینی مه حاله، ئه م جوړه له خه لکی ئه گهر هه ندیک
هوکاری سروشتی به کارنه هینن که پیویستی به راهینانی زور
هه یه ئه وا هیزیان له ده ست ده دن ویریان ده شله ژیت،
به تایبه ت له حاله ته ناره حه ت و غه م هینه ره کاندئا ئه میش
به هوی نه بوونی ئیمان که هانده ره بو ئارامگرتن.

چاکه کار و تاوانبار، و ئیماندار و کافر به شدارن له

به‌ده‌سته‌ینانی نازیه‌تی، هه‌روه‌ها توانای فیتریان هه‌یه بو مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل رووداوه سه‌خته‌کان و ئاسان‌کردنه‌وه‌ی، به‌لام ئیماندار جیاوازه به‌هۆی به‌هیزی ئیمان و ئارامگرتن و ته‌وه‌کول و پشت به‌ستنی به‌خوای گه‌وره، و به‌هیوای پاداشته، ئەم شتانه نازیه‌تی زیاد ده‌کات، وشوینه‌واری ترسی له‌سه‌ر که‌م ده‌کات، و ناره‌حه‌تیه‌کانی له‌سه‌ر ئاسان ده‌بیت، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونًا فَإِنَّهُمْ يَأْتُمُونَ كَمَا تَأْمُونُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا

يَرْجُونَ ﴿١٥﴾﴾

ئه‌گه‌ر ئیوه ئیش و ئازارتان پێ بگات بیگومان ئه‌وانیش ئیش و ئازاریان پێده‌گات وه‌ک چۆن ئیوه ئیش و ئازارتان پێده‌گات و ئیوه ئومید ده‌که‌ن له‌خوا ئه‌وه‌ی ئه‌وان ئومیدی ناکه‌ن (که‌ پاداشت و سه‌رکه‌وته‌) ﴿ [النساء: ١٠٤]. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌وه هاوکاری و یارمه‌تیدانیکێ تایبه‌تیا پێده‌به‌خشیت که شوینه‌واری ترسه‌کان له‌ناوده‌بات، په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت:

﴿...وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ * وه ئارامگر -خو‌راگر- بن به‌پراستی خوا له‌گه‌ل خو‌گراندایه‌ ﴿ [الأنفال: ٤٦].

٢- له‌و هۆکارانه‌ی که ده‌بیته هۆی نه‌هیشتی غه‌م

وخهفەت ودله‌راوکی، جوړه جیاوازه‌کانی چاکه‌کارییه له‌گه‌ل
 خه‌لکی به‌قسه وکرده‌وه، هه‌موو ئه‌و خیر وچاکه‌کاریانه ؛
 به‌هویانه‌وه خوای گه‌وره غه‌م وخه‌فەت ودله‌راوکی لاده‌بات
 له‌سه‌ر مروؤفی چاکه‌کار وتاوانبار به‌پیتی پله‌ی چاکه‌کاریه‌که،
 به‌لام ئیماندار چاکترین به‌شی هه‌یه، وبه‌وه جیاوازه‌که
 چاکه‌کاریه‌که‌ی ده‌ره‌نجامی دلسۆزیه‌تی بو خوای گه‌وره و
 به‌هیوای پاداشته.

بو‌یه خوای گه‌وره‌یش ئه‌نجامدانی جوړه جیاوازه‌کانی خیر
 وچاکه‌ی له‌سه‌ر ئاسان ده‌کات، ونا‌ره‌حه‌تیه‌کانی لی دوور
 ده‌خاته‌وه به‌هۆی دلسۆزی وبه‌هیوابوونی پاداشته،
 په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ
 النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (١١٤)

هیچ چاکه‌یه‌ک نیه له‌زۆربه‌ی چه‌کردنه‌کانیاندا مه‌گه‌ر
 یه‌کێک فه‌رمان بکات به‌مال به‌خشین له‌رپی خوادا یان
 فه‌رمانکردن به‌چاکه‌یان چاککردنی نیوان خه‌لکی جا هه‌ر
 که‌سێک ئه‌وه بکات به‌نیازی په‌زامه‌ندی خوا ئه‌وه له
 داهاتوودا پیتی ده‌به‌خشین پاداشته زۆر گه‌وره ﴿[النساء:
 ١١٤].

خوای گه‌وره -سبحانه و‌تعالی- باسی ئه‌وه‌مان بو ده‌کات
 که ئه‌م کرده‌وه چاکانه خیرن ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سێک ئه‌نجامیان

بدات، وخیر خیر دههینیت، وشهړ دوور دهخاتهوه، وئو
 ئیمانداره ی به هیوای پاداشته ؛ خوای گه وره پاداشتی
 گه وره ی پیده به خشیت، ولهو پاداشته مه زاننه: نه هیشتنی
 غه م وپه ژاره و نارحہ تی وهد له ناخوشیه کان.

به شی دووهم

دلہ راوکی که دروست ده بیت به هوئی شپرزهی میشک
 وسه رقالی دل به ئو شتانه ی تووشی په ژاره ی ده کهن، له
 هوکاره کانی دوورخستنه وهی: سه رقالبوون به کرده وهیه که له
 کرده وه به سووده کان یان زانستیک له زانسته به سووده کان.
 ئم شتانه دل سه رقال ده کهن ؛ بویه بیر ناکاته وه له و شتانه ی
 ده بیتته هوئی دلہ راوکی. له وهیه ئو هوکارانه ی له بیر بچیتته وه
 که ده بنه هوئی غه م وخه فته، بویه ده روونی به خته وهر
 ده بیت، وچالاکي زياد ده کات، وئم هوکاره باوه ردار ويیباوه ر
 تیدا به شداره. به لام ئیماندار جیاوازه به هوئی باوه ر
 ودلسوزی وبه هیوایوونی پاداشت له کاتی سه رقالبوونی به ئو
 زانسته ی فیری ده بیت یان فیری ده کات، وئو کرده وه خیره ی
 ده پکات، ئه گهر په رستن بیت ئه وا په رستنی الله یه، وئو گهر
 کاریکی دونیایي یان خوویه که بیت ونیه تی چاکی له گه لدا بیت،
 ومه به سستی ئه وه بیت یارمه تیده ره بو گوئیراه لی الله ؛ ئه مه
 کاریگهری باشی هه یه له سه ر نه هیشتنی غه م وخه فته

ودلتهنگی، چند مروّف ههیه تاقیکراوه تهوه به دلّهراوکئی و نارّههتی بهردهوام، و تووشی نهخۆشی جوراوجۆر بووه، له بهسوودترین ده‌رمان و چاره‌سه‌ره‌کانی: (له‌بیرکردنی هۆکاری نارّههتی و دلّهراوکئیییه، و سه‌رقالبوونی به‌کرده‌وه‌یه‌ک له ئه‌رکه‌کانی سه‌رشانی).

ده‌بیت ئه‌و کاره‌ی سه‌رقالی ده‌بیت ؛ له‌وانه‌ بیت که نه‌فسی چه‌زی پیده‌کات و به‌په‌رۆشیه‌تی، چونکه‌ ئه‌مه‌ ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌ به‌سووده‌که‌ بیته‌ دی، و خودا زاناره‌. له‌و شتانه‌ی ده‌بیته‌ هۆی دوورخستنه‌ی خه‌فته‌ و دلّه‌راوکئی: کوک‌کردنه‌وه‌ی هه‌زه‌ له‌سه‌ر گرنگیدان به‌کرده‌وه‌ی ئیستا، و بیرنه‌کردنه‌وه‌ له‌ گرنگیدان به‌ داها‌توو، و بیرنه‌کردنه‌وه‌ له‌ رابردوو، بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ر -صلی الله‌ علیه‌ وسلم- په‌نای به‌ خوای گه‌وره‌ ده‌گرت له‌ غه‌م و خه‌فته‌، (له‌و فه‌رمووده‌ی بوخاری و موس‌لیم گیراویانه‌ته‌وه‌)، دلّته‌نگی بۆ رابردوو هه‌یچ سوودیکی نییه‌ چونکه‌ ئه‌وه‌ی رۆیشت ناتوانیت پێی بگات و ناتوانیت چاره‌سه‌ری بگات، و له‌وه‌یه‌ غه‌م و خه‌فته‌ زیانی هه‌بیت به‌هۆی ترسان له‌ ئه‌وه‌ی له‌ داها‌توودا دیت، بۆیه‌ له‌سه‌ر به‌نده‌یه‌ که‌ کوری رۆژه‌که‌ی بیت، و وزه‌ وجدیبوون و کووشی به‌گه‌ر بخت بۆ چاک‌کردنی ئه‌مرۆ و کاتی داها‌توو، کوک‌کردنه‌وه‌ی دلّ له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌بیته‌ هۆی کاملبوونی کرده‌وه‌، و غه‌م و خه‌فته‌ له‌سه‌ر دلّ

ناهیلت. پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- نه گهر نزیه کی بکردایه یان رینمونی نومته که ی بکردایه بو ووتنی ؛ ناموزگاری ده کردن له گهل داواکردنی یارمه تی له الله و به هیوا بوونی فه زلی، و له هه مان کاتدا جددی بیت و کوشش بکات له سهر به دیهینانی نه وه ی نزی بو ده کات. دوور که وتنه وه له نه و شتانه ورینگا کانی که نزی ده کرد بو دوور خستنه وه یان چونکه نزا هاوتای کرده وه یه، و بهنده کوشش ده کات بو نه وه ی سوودی بو یه هیه له ناین و دونیادا، و داوا له پهروه ردگاری ده کات مه بهسته کانی بو بهینیته دی، و یارمه تی بدات له مه دا، ههروه کو پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت:

(اٰخِرُضْ عَلٰی مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنْ بِاللّٰهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَاِذَا اَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ اَنِّيْ فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَاَنْتَ كَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللّٰهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَاِنَّ "لَوْ" تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ)

«پیداگیر به له سهر نه وه ی سوودی بو ت هه یه، و پشت به خوی گه وه به بهسته و بی هیوا و لاواز مه به، و نه گهر شتی که رویدا که بیت ناخوش بوو مه تی: نه گهر ئاوا وئاوام بکردایه؛ ئاوا وئاوا ده بوو، به لکو بی: (قَدَّرُ اللّٰهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ) واته: (قه ده ری خودا بوو، و نه وه ی ویستی له سهر بوو ؛ جیبه جی کرد)، چونکه ووتنی: (نه گهر) ده رگی کرده وه کانی شه یان ده کاته وه» [رواه مسلم]. له م فه رموده یه دا پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- فه رمانی کردووه به دوو

شت: يه كه ميان به په روښبون له سهر شته به سووډه كان له هه موو حاله ټيكداء، وداواكردنى يارمه تى له الله ونه كه وتنه ژير ركيڼى لاوازى وې توانايي كه ئه مېش ته مېلى زيانبه خشه، دوووه ميان برىتیه له ملكه چبوون بو الله له رووداوه كانى رابردوو كه روښت وجيبه جى بوو، ومروڼ ټياندا قهزا وقه دهري خودا ببينيت وپي رازى بيت

پيغهمبر - صلى الله عليه وسلم- كاروبار و حاله ته كانى دابهش كرد به سهر دوور جوړ: به شيك به نده هه ولى بو دهدات هيندهى بتوانيت، يان دوورى ده خاته وه وئاسانى ده كات ؛ له مه دا به نده هه ولى وكوشى خوى ده خاته گهر وداواى يارمه تى له په روه ردگارى ده كات بو به ديه پينانى. به شيكى تر هر هه وئدانى كى به نده بى سووډه، له مه ياندا به نده ئاسوډه يه له به رانبه رى وملكه چ ورازى ده بيت، وهيج گومانىك نيه له وهى ئه م بنچينه يه هوكاره بو ئاسوډه يى ونه مانى غم وخه فته.

به شى سڼيه م

له گه وره ترين هوكاره كانى سينگ فراوانى وئاسوډه يى ؛ (زور يادكردنى خواى گه وره يه) چونكه كاريگه ريه كى سه رسورهيته رى هه يه له سهر سينگ فراوانى وئارامى ده روون، ونه هيشتنى غم وخه فته، په روه ردگار ده فهرمويت:

﴿...أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

ئاگادارین که هەر به یادی خوا دلە کان ئارام دەگرن ﴿الرعد: ۲۸﴾ یادکردنی پەروەردگار کاریگەریه کی گەورە هەیه له بە دەستەپێنانی داواکراو ئەمیش بە هۆی تاییبەتمەندییەکانی یادی الله یه، و بە هۆی ئەو هەیه بەنده هیوای پێی هەیه له پاداشت.

هەروەها باسکردنی نیعمەتە ئاشکرا و پەنەنەکانی خوای گەورە، ناسینی نعمةتەکان و باسکردنیان هۆکاری رەواندەنەو هەیه غەم و خەفەت، و هانی بەنده دەدات بۆ سوپاسگوزاری که له بەرزترین پله کانه ئەگەرچیش بەنده هەژاریان نەخۆش بێت یان تووشی هەر تاقیکردنەو هەیه کی تر هاتبێت. ئەگەر بەراورد بکات له نیوان نیعمەتەکانی خوای گەورە لەسەری - که له ژماردن نایەن - و ئەو هەیه تووشی بوو له ناخۆشی، ئەوا نارەحەتیه که هیچ رێژه و ژمارهیهك نییه بەرامبەر نیعمەتەکان.

بەلکو ناخۆشی و کارەساتەکان ئەگەر خوای گەورە بەندهی پێ تاقی بکاتەوه، و بەنده ئارامگروازی و ملکه چ بێت، ئەوا ئازار و کاریگەری نارەحەتیه کهی لەسەر ئاسان و کهم دەبێتەوه، بە هیوای بوونی بەنده به پاداشت و بەندایهتی بۆ الله به ئارامگرتن و پزازی بوون ؛ ئەمە دەبێتە هۆی شیرینکردنی شتە تالەکان بۆیه شیرینی پاداشت تالی ئارامگرتنی له بیر

دهباتهوه.

له به سوودترین شته کان له م بابه ته دا ئه وه یه که پیغه مبه ر
-صلی الله علیه وسلم- رینمونی بو کردوو له فه رمووده یه کی
سه حیجدا که ده فه رمویت:

(انظُرُوا إِلَيَّ مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَيَّ مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ
أَلَّا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)

«سهیری ئه وانهی خواره وهی خوتان بکه ن، و سهیری
ئه وانهی سه ره وهی خوتان مه که ن، چونکه ئه مه وا ده کات
که نیعمه ته کانی خوای گه وره به سه رتانه وه به که م نه زانن»
[رواه البخاري]. ئه گه ر به نده ئه م رینماییه مه زنه له پیش
چاوی بیت ؛ وا ده بینیت له پیش زوریک له خه لکیه وه یه له
سه لامه تی وپاشکه وته کانی، وله رزق وپاشکه وته کانی ؛ ئینجا
حالی هه رجوریک بیت، بویه دله راوکی و غه م وخه فه تی
نامینیت، و به خته وه ری وشادی زیاد ده بیت به نیعمه ته کانی
خوای گه وره ؛ که له پیشه وه ی خه لکی تره تیاندا.

هه رچه نده به نده زیاتر تیرامان بکات بو نیعمه ته ئاشکرا
وشاراوه کانی خوای گه وره له سه ری، له ئاین ودونیا دا، وا
ده بینیت که په روه ردگاری خیری زوری پیبه خشیوو و شه ر
وخراپه ی زور و جورا و جووری لی دوورخستوو ته وه، بیگومان
ئه مه ده بیته هوی نه هیشتنی غه م وخه فه ت، و ده بیته هوی
ئاسووده پی وشادی.

بهشی چوارهم

له و هوکارانهی دهبیته هینانی بهختهوهری ونه هیشتی غم وخهفته: ههولدانه بۆ نه هیشتی ئه و هوکارانهی غم وخهفته دههینن، وکۆششکردنه بۆ به دهستهینانی ئه و هوکارانهی دهبنه هۆی هینانی بهختهوهری ؛ ئه میس به له بیرکردنی ئه وهی روویداوه له رابردوودا له ناخۆشی ونارهحه تیه کان که هیچ توانای نییه بی گپیتته وه، ودهبیت بزانیته که سهرقالکردنی بیرى به رابردوو دهچیتته ژیر بابتهی گالته وگهپ ومه حاله وه، وگه مژهبی وشیتیه، بۆیه کۆششی دلی دهکات له سهر بیرنه کردنه وه لییان، وههروه ها کۆششی دلی دهکات بۆ دلپراوکی نه بوون سه بارهت به ئه وهی له داهاتوودا رووده دات ؛ له و شتانهی دیت به خه یالیدا له هه ژاری وترس وناخۆشی وهتد. بۆیه ده زانیته که داهاتوو نه زانراوه ؛ ئه وهی رووده دات له خیر وشهر وهیوا وئازار، هه مووی به دهستهی پهروهردگاری به شکۆ ودانایه، هیچ شتیک به دهستهی بهنده کان نییه جگه له هه ولدان بۆ به دهستهینانی خیره کان وهه ولدان بۆ دوورخستنه وهی زیانه کان نه بیت، بهنده ده زانیته ئه گهر هزری ئاراسته بکات بۆ دوورخستنه وهی له شپرزهبوون سه بارهت به کاروباری داهاتوو، وته وه کول وپشت به ستنی تهنها به پهروهردگاری بیت له چاککردنیان، ودلی بۆ ئه مه ئارام بیت، ئه گهر بهم

شیوهیه بیت ؛ دلی ئوقره ده گریت وحال و کاروباره کانی چاک
ده بن، وغه م وخه فته و دله راوکی له سهر نامینیت.

له به سوودترین شته کان سه بارهت به کاروباره کانی
داهاتوو ؛ به کارهینانی ئەم نزایه یه که پیغه مبه ر -صلی الله
علیه وسلم- نزای پیده کرد:

(اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا
مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ،
وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ)

واته: «خودایه ئایینه که م چاک بکه که بربره ی پشتی
کاره کانمه، و دونیاشم بو چاک بکه که ژیانمی تیدایه،
وقیامه تیشم بو چاک بکه چونکه گه رانه وه م بو ئه وئییه،
وژیانم بو بکه به هوکاری زیادبوونی هه موو خیر وچاکه یه ک،
ومردنم بو بکه به هوکاری هه سانه وه له هه موو شه ر
وخرابه یه ک» [رواه مسلم]. وههروه ها کاتیک ده فه رمویت:

(اللَّهُمَّ رَحْمَتِكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ،
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)

واته: «خودایه ئومیدم به رهحم و بهزه یی تو هه یه، و به
ئه ندازه ی چاو تروکاندنیکیش خوّم نه ده یته دهستی خوّم و کار
و باریشم به چاکه بگیره، هیچ په رستراویک نییه، که
شایسته ی په رستن بیت، جگه له تو» [رواه ابو داود باسناد
صحیح]. ئەگه ر بهنده ئەم نزایه بلیت که چاکبوونی
داهاتوو ی تیدایه له ئاینده ی و دونیایدا ؛ به دلکی ئاماده،

ونیه تیکی راستگۆیانه، له گه‌ل کۆششکردنی بۆ ئه‌و شته‌ی ده‌بێته‌ هۆی به‌ده‌سته‌ینانی ئه‌مه‌، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ی نزای بۆ ده‌کرد وه‌یوای پێده‌خواست وکرده‌وه‌ی بۆ ده‌کرد؛ بۆی ده‌هێنێته‌ دی، وغه‌م و خه‌فه‌تی ده‌گۆرێت به‌ خۆشی و به‌خته‌وه‌ری.

به‌شی پێنجه‌م

له‌ به‌سوودترین هۆکاره‌کان بۆ نه‌هێشتنی دله‌راوکی وغه‌م ئه‌گه‌ر به‌نده‌ تووشی شتی‌ک له‌ نا‌رچه‌تی و تاقیکردنه‌وه‌کان بوو: ئه‌وه‌یه‌ هه‌وڵبه‌دات بۆ ئاسانکردنه‌وه‌ی له‌رێگای بیرکردنه‌وه‌ له‌ خراپترین ئه‌گه‌ره‌کان که‌ له‌وه‌یه‌ حاله‌ته‌که‌ له‌سه‌ری کۆتایی به‌هاتایه‌، و خۆی له‌سه‌ر ئه‌مه‌ رابه‌ینیت، ئه‌گه‌ر وابکات ئه‌وا ده‌بێت هه‌وڵبه‌دات بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی کاریگه‌رییه‌کانی هێنده‌ی ده‌توانیت، به‌م کۆششکردن وه‌ه‌وڵدانه‌؛ غه‌م و خه‌فه‌تی نامینیت، به‌م شیوه‌یه‌ وزه‌ی به‌گه‌ر ده‌خات بۆ به‌ده‌سته‌ینانی سووده‌کان، و دوورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان هێنده‌ی له‌توانای مرۆفدایه‌.

ئه‌گه‌ر هۆکاره‌کانی ترس و نه‌خۆشی وه‌ه‌ژاری و یه‌به‌شی له‌ حه‌زه‌ هه‌مه‌جۆره‌کانی؛ روویدا، با به‌ هیوری و ئارامی ده‌روونه‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکات، و ئه‌وه‌په‌ری کۆشش بکات له‌مه‌دا، رابه‌ینانی ده‌روون له‌سه‌ر ئارامگرتن به‌رامبه‌ر نا‌رچه‌تییه‌کان؛ ئاسانیان ده‌کاته‌وه‌ و سه‌ختییان نا‌هێلێت،

به تايبهت ئەگەر سەرقال بێت به دوورخستنه وهيان ؛
 هيندهى له توانايدا، بۆيه تيدا كۆده بێتهوه؛ ئارامگرتنى
 نهفسى له گهڵ ههولدان بۆ به دهستههينانى سوود كه سەرقالى
 ده كهن له بىركردنهوه له نارهحه تيه كان، وكوششى نهفسى
 دهكات له سەر نوێكردنهوهى هيزى به رهنگاريبوونهوهى
 نارهحه تيه كان، له گهڵ پشت بهستن به خواى گهوره له مه دا
 ومتمان به ئەو زاته مهزنه، بئگومان ئەم بابەتانه سوودى
 مهزنان ههيه بۆ به دهستههينانى بهخته وهرى وسينگ فراوانى،
 له گهڵ ئەوهى بهنده هيوای پييه تي له پاداشتى نزيك
 ودواخراو، ئەمه بينراوه وتا قىكراوه تهوه، ورووداوه كانى زورنك
 هه ن كه ئەزموونيان تيدا ههيه.

بهشى شه شه م

له مهزنترين چاره سه ره كان بۆ نه خۆشيه كانى دل له
 شپرزهبى دهروونى وميشكى، بهلكو بۆ نه خۆشيه كانى
 لاشهيش: بریتيه له بههيزى دل ونه بوونى بيزارى
 وپه رچه كردار به رامبه ر به وه هم وخه ياله كان كه بىركردنهوه
 خراپه كان ده يانهينن. هه ركه سيك خه يال بكاته وه سه بارهت
 به روودانى نارهحه تي ونه مانى خۆشيه كان؛ ئەمه تووشى غه م
 وخه فهت ونه خۆشيه كانى دل ولاشهى دهكات، وتووشى
 توره بى وسه رليشيووى ودارمانى دهروونى ده بێت، ئەمانه يش

کاریگه‌ری خراپیان هه‌یه، وزۆرئیک له خه‌لکی ئەزمونیان هه‌یه
له گه‌ل زیانه گه‌وره‌کانی.

هه‌رکاتیک د‌ل پشت به الله ببه‌ستیت و متمانه‌ی پی
هه‌بیت، ملکه‌چی وه‌هم نه‌بیت و خه‌یالی خراب رک‌یفی پی
نه‌کات، و متمانه‌ی به الله هه‌بیت و به‌هیوای فه‌زل و پاداشتی
بیت، به‌هۆی ئەمه‌وه غه‌م و خه‌فه‌تی له‌سه‌ر لاده‌چیت،
ورزگاری ده‌بیت له زۆرئیک له نه‌خۆشیه‌یه‌کانی د‌ل و لاشه، و د‌ل
به‌هیز و سینگ فراوان ده‌بیت و به‌خته‌وه‌ری رووی تیده‌کات
؛ به‌شیوه‌یه‌ک ناتوانیت گوزارشتی لی‌بکات، چه‌ند
نه‌خۆشخانه هه‌یه ئەو نه‌خۆشانه‌ی تیددایه که ده‌نالین
به‌ده‌ست وه‌هم و خه‌یالی پوچه‌وه، ئەم شتانه کاریگه‌ریان
هه‌بووه به‌سه‌ر به‌هیزه‌کانه‌وه، چ‌جای لاوازه‌کان، و بوونه
هۆی گه‌مژه‌پی و شپتی، و سه‌لامه‌ت ئەوه‌یه خوای گه‌وره
سه‌لامه‌تی پی‌ببه‌خشیت، و سه‌رکه‌وتووی بکات بۆ
کو‌وشکردن د‌ژی نه‌فسی خو‌ی بۆئه‌وه‌ی هۆکاره
به‌سووده‌کان به‌ده‌ست به‌ینیت که د‌ل به‌هیز ده‌که‌ن،
ود‌له‌راو‌کی دوور ده‌خه‌نه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

هه‌رکه‌سیک ته‌وه‌کولی به‌خوا بیت - پشت به‌خوا
ببه‌ستیت- ئەوا ئەو زاته به‌سه‌بۆی ﴿[الطلاق: ۳]، و اتا
خوای گه‌وره به‌سه‌بۆ هه‌موو ئەو شتانه‌ی گرنگه به‌لایه‌وه

وغه می لیده خوات سه بارهت به دینداری ودونیا ی.

ئه وهی ته وه کولی به الله ههیه ؛ دلی به هیزه وخه یاله کان کاریگه ریان له سه ری نییه، و پرووداوه کان بیزاری ناکه ن چونکه ئه مانه به هوی لاوازی نه فس وترسنوکییه که له راستیدا بوونیان نییه، وده زانیت خوی گه وره زامنی کردوو ه ؛ هه رکه سیک ته وه کولی به ئه وه هه بیت ئه وا پهروه ردگاری به سه، بویه متمانه ی به الله ههیه ودلنیایه سه بارهت به په یمانه کانی، ونا ره حه تیه که ی ده گورپت بو ئاسانی، و دلته نگیه که ی ده گورپت بو به خته وه ری، وترسه که ی ده گورپت بو ئاسایش، داوا ی سه لامهت له خوی گه وره ده که ی ن و به هیزی وچه سپاوی دلمان پیببه خشیت، وته وه کولی ته واومان به ئه وه زاته هه بیت ؛ که زامنی به خشینی خیری کردوو ه به هه موو ئه وانه ی ته وه کولیان پییه تی، وهه موو ناخوشی وزیانیکیان لی دوورده خاته وه.

بهشی حه وته م

۱۳- کاتیک پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -

ده فه رمویت:

(لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا خُلُقًا آخَرَ)

«با هیچ پیاوئیکی ئیماندار رقی له ئافره تئیکی ئیماندار نه بیته وه، ئه گه ر رقی له ره وشتئیکی بیت؛ ئه وا ره وشتئیکی تری

له لا په سنده». [رواه مسلم]، دوو سوودی مه زنی تیدایه: یه که م: رینمونی بو چونیته مامه له کردن له گه ل هاوسه و که سی نزيك وهاوری وهه ریه کيکی تر که په یوه ندیت پیوه هه هیه، ده بیت خوت رابهینیت له سهر ئه وهی که به رامبه ر که موکورتیه ک یان هه رشتیکی تر که تو حه زت لی نیه ؛ ئه گه ر تیدا به دیت کرد، به راورد بکه له نیوان ئه مه وئ وهی ئه رکه له سهرت له هیشتنه وهی خوشه ویستی وپه یوه ندیه کی به هیز، چاکه کانی ومه به سته تایهت وگشتیه کان به ییری خوت بهینه وه، به م چاوپوشی کردنه له که موکورتیه کان وره چاوکردنی لایه نه چاکه کان، هاورپیه تی وپه یوه ندی به رده وام ده بیت، وگونجان وهیوری دیته دی.

سوودی دووهم: نه هیشتنی غم ودله راوکی، وهیشتنه وهی دلسوزی وپاکی له گه ل جیبه جیکردنی مافه واجب وسونه ته کان ؛ و به دیهینانی هیوری له نیوان هه ردوولا، ئه وهی کرده وه نه کات به ئه م رینمونی ه پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ئاماژه ی بو کردووه ومه سه له که پیچه وانه بکاته وه، و به رده وام چاوی له سهر که موکورتیه کان بیت وکویر بیت دهره ق به جوانیه کان، ده بیت تووشی دله راوکی بیت، وپه یوه ندی له نیوان خوی وکه سی خوشه ویستی پچرانی تیده که ویت، وتووشی زور له که موکورتی دهن دهره ق به مافه کان به رامبه ر یه کتر.

زۆرئىك لەو خەلکانەى كە خاوەنى هيمەتى بەرزى ؛ خۆيان دادەمەزىنىن لەسەر ئارامگرتن و دىنىيى لەكاتى رۆودانى كارەسات و نارهەتەتەى كان. بەلام لە كەمترىن شتدا تووشى دلەراوكى دەبن، و هپورى دەروونىان تىكدەچىت، هۆكار ئەو هەىە خۆيان راھىنا لەگەل چۆنىەتى مامەلە كەردن لەگەل كارەساتە گەورە كاندا، بەلام لە شتە بچووكە كاندا ئەمەيان جىبەجى نە كەرد بۆىە زىانى پىيان گەياند و كارىگەرى هەبوو لەسەر تىكدانى هپورى و ئارامىان، مەروڤى بەھىز خۆى دادەمەزىنىت لەسەر چۆنىەتى مامەلە كەردن لەگەل رۆوداوە بچووك و گەورە كاندا و داواى يارمەتى لە اللە دەكات لەمەدا، و لى دەپارىتەووە كە نەىدات بە دەستى خۆى هپندەى چاوتر و كانىكىش، ئەگەر وابوو ؛ ئەوا رۆوداوى بچووكى لەسەر ئاسان دەبىت هەروەكو چۆن كارەساتى گەورەى لەسەر ئاسان بوو. بۆىە دل و دەروون چەسپا و ئارام و دىنىا دەبىت.

بەشى هەشتەم

مەروڤى ژىر دەزانىت ژىانى راستەقىنە ئەو هەىە كە بە ئاسوودەى و شادى دەژى، و ژيانىكى زۆر كورته، بۆىە نابىت كورترى بكاتەووە بە غەم و بەردەوامبوون لەگەل نارهەتەتەى كان ؛ چونكە ئەمە دژى ژىانى راستەقىنەىە، دەبىت

به په روښ بېټ له سهر ژيانې؛ و نابېټ ريڼگه بدات كه زورينه ي
 ماوه ي ژيانې به غم و نارېحه تي بروت، و جياوازي نيه
 له مه دا له نيوان چا كه كار و تاوانبار، به لام ئيماندار باشترين
 به شي هه يه له به ديه اتني ئه م وه سفانه تتي دا، و به شي
 به سوو دي نزيك و دو اخر او ي هه يه.

ئه گهر ناخوشيه كي به سهر دا هات يان بترسيټ له وه ي
 تووشي بېټ؛ با به راورد بكات له نيوان ئه و نيعمه ته ئايي
 و دونيا ييانه ي پي به خشراوه، و ئه وه ي تووشي بووه له
 نارېحه تي، له كاتي به راوردا زوري ئه و نيعمه تانه دهرده كه ويټ
 كه پي به خشراوه، و كاريگه ري نارېحه تي و ناخوشيه كان
 نامينيټ.

هه روه ها به راورد بكات له نيوان ئه و زيانه ي ده ترسيټ
 تووشي بېټ، و ئه گه ره زوره كان ي سه لامه ت بوون لي، نابېټ
 ريڼگه بدات ئه گه ره لاوازه كان سه ري كه ون به سهر ئه گه ره زور
 و به هيزه كان؛ ئه گه ر و ابېټ غم و خه فه تي نامينيټ، و پيلان
 داده نيټ بو گه و ره ترين ئه گه ر كه له وه يه تووشي بېټ، بو يه
 خوي داده مه زرينيټ له سهر رووداني؛ ئه گه ر روويدا،
 وه و لده دات بو دوور خسته وه ي ئه وه ي رووي نه داوه و بو
 نه هيشتن ي ئه وه ي روويداوه يان كه مكر دنه وه ي
 شوينه واره كان ي.

له بابه ته به سووده كان ئه وه يه بزانيټ كاتيټك خه ئكي

نازارت ددهن به تاييهت به قسه‌ی خراب، ئەمه زيانى بۆت نيه ؛ به لكو زيانى بو ئەوانه، مه گهر خۆت سه رقائ بكهيت به ئەو قسانه وه، وړيگه‌ی پېندهيت دهست بگريت به سه‌ر هه‌ست و سوۆت، ئە گهر وابيت ئەوا زيانى بو توؤيش دهبيت هه‌روه كو چۆن زيانى بو ئەوان هه‌بوو، ئە گهر گوئي پېندهيت ئەوا هيچ زيانى بۆت نابيت.

بزانه ژيانت شوينكه‌وته‌ی بيركردنه‌وه‌كانته، ئە گهر بيركردنه‌وه‌كانت له شتى به سووددا بيت بۆت له ئاين يان دونيادا ؛ ئەوا ژيانت خۆش وبه‌خته‌وه‌ر دهبيت، ئە گهر نا به پيچه‌وانه‌وه‌ دهبيت.

له به سوودترين بابته‌كان ئەوه‌يه خۆت دابمه‌زريئيت له سه‌ر ئەوه‌ی چاوهراني سوپاس نه‌بيت له جگه‌ له الله، ئە گهر چاكه‌كار بيت به رامبه‌ر ئەوانه‌ی مافيان له سه‌رت هه‌يه يان مافيان له سه‌رت نيه، بزانه ئەمه مامه‌له‌كردنى توپه‌ له‌گه‌ل الله، بۆيه گوئ مه‌ده به سوپاسكردنى ئەو كه‌سانه‌ی چاكه‌كار بوويت به رامبه‌ريان، هه‌روه‌كو خواى گه‌وره قسه‌ی به‌نده تاييه‌ته هه‌لېژيڤردراوه‌كاني ده‌گيرتت‌وه وده‌فه‌رمويت:

﴿إِنَّمَا نُنْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿١﴾﴾

(ده‌ئین) به‌راستی ئیمه‌ ته‌نها له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی خوا خواردنتان دده‌هيئ، چاوهرواني ناکه‌ين له ئیوه‌ نه‌ پاداشت

ونہ سوپاس ﴿ [الإنسان: ۹].

زیاتر جہخت لہ سہر ئەم بابہ تہ دە کریتەوہ لہ کاتی مامہ لہ کردن لہ گەل خیزان و مندالە کان و ئەوانە ی پە یوہندی بە ہیژت پێیانەوہ ہە ییہ ؛ ہەرکاتیک خۆت دامە زران د لہ سہر دوورخستنەوہ ی شہر و زیان لێیان، ئەوا ہیور و ئارام دە بیت. لہ و ہۆکارانە ی ئارامی دە بە خشن بہ مروّف ئەوہ یہ کردەوہ چاکە کان بکەیت بە پێی توانای جہستە یی و دەروونیت بە یی زیدەروۆی کردن چونکە زیدەروۆی تووشی دلەراوکیت دە کات، ئەگەر سنووری سروشتی تیبپەرینیت ئەمە دە بیتە ہۆی ئەوہ ی بہ پە شیمانی بگەرپیتەوہ و فەزل و پاداشت بە دەست نہ ہینیت، بە ہۆی ئەوہ ی کہ رینگایە کی خواروخیچت گرتە بەر، ئەمە یہ دانایی: لہ حالە تہ نارەحە تہ کان ؛ ئەنجامی پاک و شیرین بە دەست بہینیت، بہم شیوہ یہ پاک ی و ی خەوشی دەروون زیاد دە بیت، و نارەحە تہ کان ہیدی ہیدی نامین.

شتە بە سوودە کان با لہ نیوچە وان ت بن و ہەول بەدە بو بە دەست ہینانیا ن، و ئاور مە دەرەوہ بو شتە زیانبەخشە کان ؛ کہ بہم شیوہ یہ بیت دوور دە کە ویتەوہ لہ ہۆکارە کانی ہینانی غەم و دل تہنگی، و دەستە بەرداری ساتە کانی ہیوری و ئارامی مە بہ، و با بہوردی ہزرت لہ سہر کارە گرنگە کان بیت. لہ رینمایییە بە سوودە کان ئەوہ یہ کہ کارە کان لہ ئیستادا جیبە جی بکەیت، بو ئەوہ ی بو کارە کانی داہاتوو سەرقال

نه بيت ؛ چونکه نه گهر کاره کانی نه مرؤ جیبه جی نه کهیت نه واکرده وهه کانی رابردووت له سهر کو ده بیته وهه، بویه شوینه واری نه ریئی له سهرت زیاتر ده بیته، نه گهر هه موو شتیک یه کلایه بکه یته وهه له کاتی خویدا ؛ نه واکه به هیزی هزر وکرده وهه روو به رووی کاره کانی داهاتوو ده بیته وهه.

ده بیته بژاردهت له نیوان کرده وهه کاندای گرن گترین له پیشه وهه بیت پاشان گرن گتر و به و شیوه یه، و بزانه چی کرده وهه یه که نه فست هزی پییه تی و به په روشیت بوی، چونکه پیچه وانیهان تووشی بیزاری و نار هه تیت ده کهن، وله مه دای پشت به بیر کردنه وهه دروست وراویژ به سه ته، نه وهه ی راولیژ بکات ؛ په شیمان نابیته وهه، نه وهه ی ده ته ویت بیکه یته ؛ به جوانی و وردی بیخوینه وهه، نه گهر به رژه ونندی هاته دی و پیدایر بووی له سهر جیبه جیکردنی نه واکه پشت به الله به سه ته، چونکه به راستی الله نه وانیه ی خوشده ویت که پشتی پیده به ستن و ته وهه کولیان ته نها به نه و زاته یه.

والحمد لله رب العالمین.

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله و صحبه وسلم.

پیرست

- ٢ ئامراز وریکاره به سووده کان بؤ گه یشتن به ژیانیکی به خته وهر ٢
- ١ نووسینی: ١
- شه یخ عبد الرحمن ئیبن ناسر ئه لسه عدی - ره حمه تی خوای لیبیت -
١ ..... ١
- ٢ پیشه کی دانه ر ٢
- ٣ به شی یه که م ٣
- ١١ به شی دووهم ١١
- ١٤ به شی سئیه م ١٤
- ١٧ به شی چواره م ١٧
- ١٩ به شی پینجه م ١٩
- ٢٠ به شی شه شه م ٢٠
- ٢٢ به شی حه وته م ٢٢
- ٢٤ به شی هه شته م ٢٤

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

